

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

9. ÅRGANG

1. APRIL 1937

NUMMER 7.

Fra Lantsun, China.

Brev fra Frellumstad og Brundtland.

«Lantsun» den 3.—37. Kjære «Misjons-Røstens» lesere! Guds fred!

«Det som vi har sett og hørt, det forkynner vi og eder!» (1. Joh. 1, 3 v.)

Denne setning våknet jeg med en morgen. Og det blev så velsignet for mig, at det som Herren lar oss oppleve i vårt liv, vårt virke for ham, — det vi har sett og hørt — det forkynner vi og eder! David sier så ofte i sine salmer: «Forkynn Herrens gjerninger.» — Og da blir det alene Jesus og hans Golgataverk å prise. «Ikke oss, Herre, ikke oss; men ditt navn gjør du ære for din miskunnethets, for din trofasthets skyld.» (Salme 115, 1 v.) Det står: «Vi er sendebud i Kristi steds!» Halleluja! Det er velsignet å få være med som Kristi sendebud på jord — i forskjellige tjeneste for ham. Til den verden som idag ikke kjenner dette herlige navnet Jesus. Får vi ved Herrens nåde rope ut dette frigjørende evangelium: «At alle som vil kan komme og drikke livets vann uforskyldt! Takk og lov! Det er et underbart evangelium, som befrir fra synd og sykdom, og setter fangne i frihet. Halleluja!

Siden jeg kom ut til dette land har jeg fått se som det står i edet: «Disse tegn skal følge dem som tror.» Det var en følge av at Herrens tjener gikk ut og forkynnet ordet allesteds. «Og Herren virket med og stadfestet sitt ord!» Halleluja!

Også på dette sted og i de andre landsbyen vi har besøkt, har vi fått se sjele søke Jesus, b' døpt i Den Hellige And og syke er blitt helbredet til sine legemer All ære til Jesus!

På et kvinnemøte her i Lantsun kom en av våre store søndags-skolebarn, en pike og spurte om vi ville be for henne. Hun hadde ondt i det ene øiet sitt. Det lå som en himne over hele øiet og det var vanskelig å se, sa hun.

Evangelisten salvet henne i Jesus navn og vi bad alle endrektig til Jesus, at han skulde læge hennes syke øie.

Det var så velsignet å høre denne skønne barnestemme så inntrengende be til Jesus om hjelp og frelse til sitt legeme. Og hun fikk i sannhet erfare som salmisten sier: «Herre min Gud! jeg ropet til dig og du helbredet mig!» (Salme 30, 3 v.) Dette var en mandag. På søndag kom hun til formøte så begeistret og lykkelig i Jesus. Og så sier hun: «Jeg er helt frisk i mitt øie, og nu vil bestefar kaste ut alle sine avguder og tro på Jesus, fordi han ser at jeg er blitt bra i øiet mitt. Hun strålte som en sol, der hun stod og vendte tilbake for å gi Gud æren. Halleluja! En dag senere kom hun med sin eldre bror som

også hadde samme ønde i øiet, og hun bad vi skulde be for ham. Det samme hendte med ham. Jesus la sine velsignede hender på ham og trengte igjennem med sin legende kraft og helbredet gutten, så nu er de begge friske.

Priset være Jesus! «Av Herren er dette gjort og det er underfuldt i våre øine!» Denne kineserpeke er et strålende lys for Jesus i sitt hjem. Og hennes bønn er at de alle må vinnes for Jesus. Ed for henne, at Herren tar henset til sitt redskap på dette sted. «Alt er mulig for den som tror!» (Mark. 9, 23).

Det er skjont med barna når Jesus får komme inn i deres liv, så utvider det sig til en hel verden; for de bringer bud om Jesus alle steder — lik fuglene som synger på enhver gren. På vårt bønnemøte en aften kom en av de unge troende bærende med sin lille søster på armen. Han vilde vi skulde be for henne og gi henne ett bibelsk navn. Så forklarte evangelisten om Maria som satt ved Jesu føtter og hadde mottatt den gode del av Jesus. Vi gav henne navnet Maria. Det var en velsignet stund som vi ikke glemmer.

Tiden går så fort! Nu den 7. mars har vi vært ute allerede ett år. Og jeg synes at jeg har oplevet meget i mitt første år i China. Herren er trofast! Han selv går

foran oss — og slutter vårt tog. Nu er våren snart her igjen og luften blir varmere, så vi skal snart ta en tur til fjelldistriktet igjen med evangeliet. Deroppe kommer de aldri ned til byen for å høre, så vi må gå til dem. Ja, det er også der mange hungre sjele som venter på, at vi skal bringe dem bud om Jesus. Bed disse avsides steder — hvor ingen bringer evangeliet. Ja, bed for Chinas mange millioner, at ennå en tid må evangeliet få lyde her ute.

Måtte virkelig himmelens vinde blåse over China i disse siste dager for Jesu komme. Ja, et vær som på Pinseaftens dag behøver har ute. Herren vil høre våre rop! Så vil vi bringe alle våre kjære venner, fjernet og nær, en hjertentakk for alt imot oss i året som gikk! Takk for hver gave og hvert bønnesukk som du sendte til himmelens Gud for oss! Husk, kjære venner: Det skal engang belønnes av Jesus! Hva du har gjort imot en av mine minste små, det har du gjort for mig, sier Jesus.

Bed for hedningemarken! Vi ønsker eder hver år et av Herren rikt velsignet godt nytt år i 1937.

Lev så hjertens godt kjære trofaste venner. Mange hjertelige hilsener med 1. Samuel 30, 24.

Eders i Kristus
str. Christofa Brundtland og
str. Inger Frellumstad.

Kjøllefjord, Finnmark

Brev fra søstrene Ødegård og Schie.

«Ti Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker.» (Titus 2, 11.)

Herlige ord. Tenk så er ingen tilsidesatt. Vi kan med trygghet og full visshet rope ut det glade budskap til den synkende verden: Der er frelse. Ja, liv i overflod for enhver som vil motta denne Guds nåde, ved tro. «Ja, se det er liv å kjenne ham og den han utsendte Jesus Kristus.»

Det er underbart å få være med i Guds rikes arbeide på hans store høstmark, og vi merker at Guds ord og løfter er sannhet også for oss som har fått vårt arbeidsfelt anvist her oppe i det høie nord. Vi har nu i over 3 måneder sammen med vennene her forkynt denne livgivende sannhet og det har vært en velsignet tid. Det var hårdt til å begynne med og vi kjente hvor mørkhetens fyrste stod oss imot. Men Gud ga seier og vi fikk erfare hans fottrin i blant oss. Guds ånd har talt mektig til syndere og det ord som står i Es. 33, 14 har gått i oppfyllelse. «Syndere bever på Zion og sjelver han grepet de vanhellige.» Gud gi at de må røre ved ham mens han går forbi

Det er meget vanskelig med lokale her. Til å begynne med ble en Kafé som stod ledig leiet. For

det første var det altfor liten plass og for det annet blev det så kostbart. Som der før er skrevet om i «M. R.» Så nu er det kjøpt tomt til behøvs. Den er riktig fordelaktig både hvad tomt og plass angår. På denne tomt lå et par små hus, det ene inneholder kjøkken og stue og det leies bort til en familie, det andre hus ligger nærmest et skur eller vedbod med skråtak. Det har engang i tiden tjent som kafé, men nu så det nærmest ut som en skrapbod. Imidlertid så har vennene med Myrengs i spissen, ryddet, reparert, vasket, malt, og arbeidet benker i dette hus, så det er nu rummelig sitteplass til 120 personer. Men det er dessverre alt for lite. Møtene i uken er det i utt hus, og søndagene er det ganske sprengt og når fisket for alvor begynner her, så står man aldeles hjelpeløs med lokale. Vi fryder oss sammen med vennene, for det hus vi har og priser Gud for det, men det er sårt og se at så mange må gå hjem på grunn av at der ikke er plass. Vår bønn til Gud er at han må gi oss et stort bedehus her og vi vil henstille til dig broder og søster å overveie innfor Gud om du ikke for alvor vil bestemme dig for å være med på reise bedehuset her i Kjøllefjord. Tenk på dine landsmenn her i nord, som kjemper for tilværelsen på det lunefulle hav og ofte blir bølgene deres grav. Den store mengde er uten håp og uten Gud. Skynd dig og gjør det lille du kan, gjør det villig og glad, snart de dyre anledninger flyr.

Tomten er ikke betalt fullt ut, der er en rest på den stor kr. 200.00 som skal betales i nær fremtid. En gave kan sendes til Alfred Myreng, Kjøllefjord, det vil bli kvittert for i dette blad og «Det Gode Budskap». Vennene Myrengs står som banebrytere her i Kjøllefjord for Guds rikes sak og de har trofast holdt ut i med- som motgangens dage nu i 7 år. Deres hjem har til enhver tid stått åpent for Herrens vidner som har stanset både i 2 og 3 måneder i trekk, og for hans små som Gud har frelst her. Hit er de kommet, blitt trøstet, opmuntrert og tilskjært på veien. Gud har benådet dem med fedresinn. De har ofte sådd med gråt, men skal høste med fryderop.

Kjøllefjord 11—3—37.

Fredshilsen fra eders i nåden bevarede søstre

Ingrid Ødegård og

Astrid Schie.

Fra Indias millioner.

Brev fra st. Desmond.

15 A. St. Marks Rd.
Bangalore, India.

4.—3—37

Våre elskede venner!
Jesu fred!
«Jeg vil gi dig råd med mitt øie.» (Salm. 32, 28).

En hviletid kunde nok smake godt etter tre års hårdt arbeide og sykdom inniblandet. — Det er best du tar Arnold og Ruth med. Han ser tynn og blek ut og spiser lite. Ruth har jo hatt feber og behøver en forandring Gå til Nord India, Calcutta noen dager og Siwait en ukas tid. Det vil jo koste en del, men det du har tjent ved å behandle de 6 muhammedanske damer vil dekke billettene. —

Det er jo ikke så behagelig å tilbringe 6 netter og 4—5 dager på tredje klasse, men så er der jo bedre anledninger å nå de masser som reiser på denne klasse med evangeliet. Det var julerabatt på returbilletter så det blev billigere enn først tenkt. Herren leder i alt, og samtalen blev virkelliggjort.

Kuffertene og sengeklædeholderne kom frem og nu blev der sortering og pakning. Det er kalt på denne tid i Nord-India. Så vi må ta varme klær med.

— Hvorfor tar du ikke klæsskapet med, mor? sa Arnold.

Men han var takknemlig da vi kom nord og fikk føle hvor kaldt det var, og vi måtte til og med låne teppen for natten. En blir jo så tynnblødet her nede i varmen.

Dagen for arveisen oprant lys og klar, med solskinn og skarp vind. Hurtigtoget til Madras stod ferdig da vi kom til stasjonen, og snart stønnet og pustet det sin vei ut av Bangalore. Der var et mylder av reisende. Alle tok anledning av den billige julerabatt. Vi hadde fått plass i en blandet kupe, som hadde 49 personer. De medreisende var en blandet skare. Her var muhammedanere, rike og fattige, hinduer av de forskjellige kaster, menn, kvinner og barn stuvet sammen som slid i en tønne. Var der ikke plass på benkene så var gulvet godt nok. En mann klaret op på en hynde, en fot bred, like under taket og la sig til å sove der. Passasjerene som satt under hyllen så litt engstelige på hverandre for hadde toget tatt en hurtig sving og han falt av så vilde de han falt på ha følt det litt mere enn den fete mann selv. Vi var vel forsynte med trakta-

ter og deier av Guds ord, og delte ut til så mange som var istand til å lese. En traktat handlet om Jesus snare gjenkomst og efter at en del av dem hadde lest den blev der en het diskusjon. Det skar dem jo i hjertet å lese at de som ikke tror på Jesus ikke skal oprykket når han kommer og de forsøkte å bortdiskutere denne idé, for de vil alle til himeln; men de kan gå sin egen vei, mener de. Vi må be at Ordet de leste må bli til liv og at de må fortsette å bli oprørte til de går Guds vei og mottar Jesus som sin Frelser. Vi ankom til Madras ved to-tiden. Under ventetiden der, 6 timer, besøkte vi havnen og gikk ombord på en stor passasjerbat. Det var jo av stor interesse for Arnold som ikke hadde sett en slik siden vi kom til India. Gud ga oss også her anledning til å sprede Skriften. Efter 6 timers ventetid i Madras fortsatte vi reisen på posttoget til Calcutta. Igjen var vognen fyllt til overflod og de trettet og skrek i munnen på hverandre for å få plass. Jeg fikk en liten plass til å ligge på i en opkrympet stilling. Våre kufferter som stod mellom benke-

(Forts. 3. side).

Fra Indias millioner.

(Forts. fra 1. side)

vær ikke sen. Tusener går inn i evigheten uten håp og uten Gud. Enn idag lyder det makedoniske rop: «Kom over og hjelp oss.»

Fra Kalkutta stod reisen til Sit-wait, Allahabad. Vi ble ønsket hjertelig velkommen av venner der som vi har kjent i nesten 20 år. Arbeidet der har vokst og de har nu en stor skole for indiske lands-bymsåbarn og en bibelskole under bygning. Så Guds verk går frem tross alle fienders aislag. Her tilbragte vi 8 dager og hadde vel-sig-nede stunder. Etter 20 dagers fra-ferie kom vi hjem til Bangalore igjen, opfrisket etter turen og glade for anledningene Gud ga å vitne om hans nådes evangelium i både syd og nord.

En ukedig tid efter hjemkomsten var her vekkelesmøter blandt de engelsktalende og flere kom over på Jesu side, deriblandt 3 perso-ner som jeg har kjempet for i bønn i over to år. Ja, det er her-ligere å se at Herrens hånd bereder velde og bønner blir besvart. Gud er den samme.

Vær så hilset på det hjertelig-ste fra oss alle her. Eders i striden og på Jesus ven-tende

Str. Ananda Desmond.
Et par bilder fra India kommer i neste nr. Det blir for sent den-ne gang og vi synes ikke brevet kan ligge så lenge.

Red.

Døden.

For mig er døden veien til Gud. Jeg kan ikke tro noe annet. Også nu er det Gud som gir mig livet. Hvis livet er en Guds gave, er da ikke også døden, som er en av li-velts variasjoner, hans henders gjerning? Hvis jeg takker Gud for livet, kan jeg da avholde mig fra livet, kan jeg da avholde mig fra å takke ham for døden? La mig som svar på dens alvorlige, kallen-de røst, stille overlate min sjel til Gud. Døden kan ikke stå som sel-erherre over mig. Gjennem døden er jeg seierherre i retning av Gud. Gud seier alltid over døden. Han tramper den under fot.
K a g a w a.

Også andre kretser og personer navngis i kildene. Således en viss Angelus Clarenus, om hvem det fortelles at han juleaften år 1300 fikk «inngydt» det greske språk. Likeledes St. Dominics som sammen med broder Bertrand hadde en lignende oplevelse på en reise. De ble grepet av nød for at de ikke kunde fortelle om frelseren til noen tyskere på grunn av at de ikke kunde språket. De boide da sammen sine kne og bad om at de måtte kunde for-herlige Jesus for dem, og straks begynte de å tale i forståelig tysk. (Om St. Dominics liv. 2. bok. kap. 2.) Det samme gjentok sig senere, ved lignende an-ledninger.

En annen av de katolske helgener, St. Vincent Ferrer som døde 1419, omtales også som en der hadde tungemålgaven. Han var en brennende misjonær, og det fortelles at det gjentok sig noget lig-nende som på pinsedag, flere ganger han talte til folk av forskjellige nasjonaliteter. De forstod ham alle, som om han hadde talt deres eget språk.

Vi kan fortsette å nevne misjonæren i Georgien Ste-fa-n-us, som var en forundring for de innfødte på grunn av denne gave, videre Clara fra Monte Fal-cone, abedissen Elisabet fra Trithheim, og den hellige Johanna i Daza. Om den sistnevnte forteller Gørres at «hun faller i ekstase og da meddeler det hun da mottar fra oven i forskjellige fremmede språk, alt efter tilhørernes behov». Hun kunde endog til sine tider undervise ved ånden. Hun fikk også merke motstanden endog fra inkvisitorenes side!

Visdommens gave, som en overnaturlig åndens nå-

dets 30 provinser er der heller ikke én prest.

Hjem til Herren.

Atter er en av de eldre troende herfra gått hjem til Herren. Den gang var det baneformann Dani-el Pettersens hustru som fikk hjemlov.

Søster Laura Pettersen kom til liv i Gud for flere år siden i Moss hvor br. Pettersen dengang var ansatt. De deltok i møtene på «Logen». Etter å ha flyttet til Sarps-borg for flere år siden sluttet de sig til forsamlingen i «Misjonsou-ster» hvor de vanket til de for et par år siden gikk inn i «Filadelfia-forsamlingen».

Str. Pettersen var av de «stille i landet». Hun likte best å virke i det skulte uten å vekke oppmerk-somhet.

Hun var meget interessert i mis-jonsarbeidet og undertegnede fikk ofte belønning av henne til de forskjellige misjonsvirksomheter, men alltid med påbud om å gi det anonymt. Hun vilde ikke ha det offentliggjort.

Under min hustrus lange syk-dom var hun en av de få trofaste til å besøke henne. Alltid med et godt ord og vennlig oppmuntrende. Vi var jo naboer i flere år. Etter at de flyttet til Lande kom hun også om veien var lang og besvær-elig for henne. Det passet så godt på henne nettop det uttrykk br. Gyldesten — den ledende eldste i «Filadelfia» — sa på kapellet: «Hun var så stille og så skjelden noe på møtene, men kom og gikk stille og rolig.»

Det er en god anbefaling at vårt liv vidner mere enn våre ord. Begravelsen foregikk fra Sarps-borg kapell lørdag 12. mars under stor deltagelse.

Efter begravelen blev de delta-gelsen inndelt til minnefest i Mi-sjonshuset. Blandt andre deltok misjonærene Kari og Jens Fjeld.
G. I.

Mektige profetier blev uttalt over paver og prester, og gikk som ild gjennom folket. Birgitta sier til paven Gregorius IX i Herrens navn: «Hvorfor hater du mig og røver min hjord? Næsten alle som kommer til ditt hoff sender du til helvetes ild». Savonarole taler i Herrens navn som fordem Amos og Jeremi-as, sier Holquist. Da paven forband ham å tale, sier han: «Guds ord er som en ild innen mig. Gir jeg den ikke fra mig fortærer den marg og bens». Mens Bir-gitta blev kanonisert som helgen, merkelig nok, blev Savonarola henrettet. Anden gjorde han nemlig til en personlighet av virkelig fare for katolicismen. Før han døde uttalte han: «Den siste slutt på stri-den blir seier, den første blir død. Du får gjøre hvad du vil, Roma. Men blir denne ild slukket, skal Gud tende den på et annet steds. Den blev slukket, men profetien gikk i merkelig grad i oppfyllelse. Næste tidsavsnitt opviser en almindelig vekkelse over hele Europa, der som en præriebrand rev tusener på tu-sener med sig.

På grensen mellem Middelalderen og den nyere tid levte en mann som vi også godt kan nevne her, idet vi slutter dette tidsavsnitt. Det er Francis gavier, som lik flere av de virkelige Gudsmenn med de åndelige gaver innom den katolske kirke var misjonær. «The Catholic Encyklopedia» omtaler ham som en besidder av tungen åls gaven. Det var på oya Sancien utenfor den kinesiske kyst at han plutselig, efter et spesielt møte med Herren fikk denne gave. Han døde 1552.

Vi har nu godtgjort i dette avsnitt at gjennom

og hjelp fra glemte og avbente mennesker ut som Herrens med Gud hvar av dem en åndelig levende. G. Iversen.

2300 innskrevne elever ved dag- og aftenskolene, og korrespondan-skolene har nesten 9000 elever. Blandt studentene som kommer fra 43 stater og 14 land. — Insti-tuttet har sin egen kringkast-ningsstasjon og en radioskole som driver bibelundervisning på 10 språk. — Over 1400 som er uteksaminert fra M. b. arbeider på misjonsmarkene. — Instituttet har 38 bygninger, sitt eget cen-tralvalvæsen og lysverk.
En av dem som har gått ut fra Moody's bibelinstitut er den jap-aniske pastor H. S. Kimura. Han har vært en fremgangsrik predi-kant i sitt land og har vært mid-del til 16 kirker er blitt bygget på forskjellige steder i Japan.

God innflyelse.
«Efter mer enn 40 års erfaring som leder av vekkelesmøter i forskjellige deler av landet har jeg funnet, at folk fra de hjem som holder kristelige blader, er mere åndelige enn folk fra hjem hvor slike blad ikke holdes. Videre har jeg funnet at de prester og predikanter som har sett en op-gave i å innføre gode blader i hjemmene, har hatt større frem-gang i sitt arbeide for sjelens frel-se og for misjonens sak enn de som ikke har gjort dette», skriver en erfaren predikant i «Zions Herald».

Norsk Jernbanemisjon
som er en sammenslutning av tro-ende jernbanefolk arbeider meget iherdig og energisk for sitt store motto: å oppbygge Guds folk og vinne sjele for Herren.
De har hatt en rekke gode og velsignede møter og fester i den senere tid på de forskjellige steder av landet.

Til denne misjonsgren står der tilsluttet troende av forskjellige samfund og de virker godt sam-men da de er opptatt av denne store oppgave: å være til oppbyggelse for Guds folk og synderes frelse. Deres organ «Norsk Jernbanemi-sjon», som utkommer i Sarpsborg og er et meget godt redigeret blad har stor utbredelse. Det redige-res av lokomotivformann J. S. Svendsen Sarpsborg.

Et tidens tegn.
I Mexico spiller den antiktiste-lige innflytelse en stor rolle. I forfatningen sies det blandt annet: «Opdragelsen, som ledes av staten, skal være sosialistisk. — Dessuten skal den utelukke alle religiøse lærdommer og samtidig bekjempe fanatisme og fordøm-mers».

Lærerne i flere av statene har måttet avgi følgende erklæring: «Jeg erklærer at jeg er fritenker og en uforsonlig fiende av den ro-mersk-katolske religion, og at jeg vil virke av all kraft for å tilin-tetgjøre denne religion, og at jeg selv vil avstå fra enhver religions virksomhet. Jeg er enn videre ber-edet til motstand mot presteska-pet, hvor og når det kreves».

I en mexicansk by på over 100,000 innbyggere, er der ikke én eneste prest — og i 13 av lan-

